

การจัดการความรู้ด้านการวิจัย

สถาบันเทคโนโลยีการบิน

ครั้งที่ 8

วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558

ประเด็นพูดคุย : ระยะเวลาและแผนในการวิจัย

เริ่มประชุมเวลา 15.00 น.

ประธานในที่ประชุมอาจารย์สุภาพร เทพานุรี คณะอนุกรรมการภาคีเครือข่ายงานวิจัยของมหาวิทยาลัยในเขตภาคตะวันออกได้กล่าวว่าการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งนี้ก็เป็นครั้งที่ 8 ที่ทางอาจารย์จากวิทยาลัยเฉลิมกาญจนาของและอาจารย์จากสถาบันเทคโนโลยีการบิน ได้ร่วมแลกเปลี่ยนความรู้เรื่องการเขียนข้อเสนอโครงการเพื่อขอรับทุนวิจัยในวันนี้ขอให้ทุกท่านได้ใช้เวลาอย่างกระชับมากที่สุดโดยขอเริ่มจากอาจารย์จากสถาบันเทคโนโลยีการบินซึ่งขอเริ่มต้นจาก

อาจารย์พนอนันต์ กล่าวว่า จากประสบการณ์ในการเขียนแผนโครงการต่างๆเป็นที่ทราบกันดีว่าระยะเวลาที่เป็นรอบงบประมาณของหน่วยงานภาครัฐนั้นจะเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมสิ้นสุดเดือนกันยายนของทุกปี ดังนั้นในช่วงระยะเวลา 12 เดือนนี้นักวิจัยจะต้องมีการวางแผนการดำเนินงานศึกษาวิจัยให้ดีให้รอบคอบ

อาจารย์ธีรารักษ์ กล่าวว่าประเด็นหนึ่งที่นักวิจัยจะต้องพิจารณาให้ดีคือการกำหนดขั้นตอนต่างๆในการศึกษาวิจัยตามโครงการวิจัยที่ได้เขียนขึ้นมานั้นจะต้องมีระยะเวลาที่เหมาะสม

อาจารย์พัฒนา กล่าวเสริมจากอาจารย์ธีรารักษ์ว่าเนื่องจากภาระงานของอาจารย์ที่เป็นนักวิจัยแต่ละท่านมีหลายอย่างที่ต้องทำ ทั้งที่เป็นงานประจำหรือเป็นงานที่ได้รับมอบหมายเพิ่มเติมในรอบปีงบประมาณดังนั้นก่อนการเขียนระยะเวลาในการศึกษาวิจัยจะต้องมีการเผื่อเวลาสำหรับการทำงานต่างๆไว้ให้เพียงพอด้วย

อาจารย์บุญญวัฒน์ กล่าวว่า ในการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยนั้นระยะเวลาและแผนในการวิจัยมีความสำคัญมาก เนื่องจากในการดำเนินการศึกษาวิจัยนั้นบางครั้งอาจมีนักวิจัยดำเนินการวิจัยแล้วไม่สามารถเสร็จสิ้นตามแผนที่ได้มีการวางแผนเอาไว้ทำให้การส่งมอบผลการศึกษาวิจัยให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เป็นไปตามที่ตกลงไว้ ดังนั้นทำให้ประวัติของนักวิจัยไม่ดี

อาจารย์วรรมนต์ ได้กล่าวว่าในการกำหนดระยะเวลาและแผนงานต้องพิจารณาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งแผนของการศึกษาวิจัยในแต่ละขั้นตอนจะต้องมีความยืดหยุ่นได้แต่อย่างไรก็ตามก็ยังคงต้องอยู่ในกรอบระยะเวลาของการศึกษา

อาจารย์สมพงษ์ ได้กล่าวว่าแผนในการดำเนินการศึกษาวิจัยที่นักวิจัยเขียนไว้ในข้อเสนอโครงการจะต้องมีการระบุรายละเอียดของการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้ประเมินโครงการเห็น

แนวทางในการศึกษาวิจัย และพิจารณาความเป็นไปได้ของความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นจากแนวทางในการดำเนินการของนักวิจัย

จากนั้นประธานในที่ประชุมได้เปิดโอกาสให้อาจารย์จากวิทยาลัยเฉลิมกาญจนารยะของได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการเขียนข้อเสนอโครงการด้านระยะเวลาและแผนในการวิจัยโดย

อาจารย์บรรพพงศ์ ได้กล่าวว่าจากประสบการณ์ในการได้รับสนับสนุนทุนจากทางวิทยาลัยนั้นในช่วงแรกๆของการเริ่มขอทุนซึ่งเป็นทุนภายในตนเองคิดว่าระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยที่ตนเองได้กำหนดไว้จำนวน 6 เดือนก็เพียงพอเพราะการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในวิทยาลัย แต่เมื่อได้เริ่มดำเนินการศึกษาจริงๆมีปัจจัยอื่นที่เป็นตัวแปรทำให้แผนงานที่ได้มีการวางแผนเอาไว้เปลี่ยนแปลงไป เช่น ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการไปอบรมตามโครงการต่างๆภายนอกวิทยาลัยหลายโครงการรวมทั้งในช่วงเวลานั้นได้รับมอบหมายให้มีการะงานสอนมากกว่าปกติ ทำให้เวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยจะไม่เพียงพอจึงต้องใช้ระยะเวลาในตอนกลางคืนในทุกคืนเป็นช่วงเวลาในการศึกษาเอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล ทำให้ร่างกายไม่ได้รับการพักผ่อน ดังนั้นประเด็นแผนงานและระยะเวลาจึงจึงคำนวณให้ดี

อาจารย์ปรีชา กล่าวว่า ในการเขียนแผนงานที่เป็นแผนการในการศึกษาวิจัยจำเป็นต้องวางแผนด้านระยะเวลาให้เหมาะสมกับขั้นตอนแต่ละขั้นตอน เช่น ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งนักวิจัยอาจจะให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็นผู้ตรวจ ซึ่งหากเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกบางครั้งนักวิจัยติดต่อและส่งจดหมายไปเพื่อขอความอนุเคราะห์การตรวจ โดยระยะเวลาจากการนำส่งแบบขอความอนุเคราะห์จนได้รับแบบประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญในการตรวจบางครั้งใช้ระยะเวลาค่อนข้างนานพอสมควร ดังนั้นในประเด็นนี้นักวิจัยจะต้องมีการกำหนดระยะเวลาที่พอเหมาะไว้ด้วย

ประธานในที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนระยะเวลาและแผนในการวิจัยไว้ว่า การกำหนดระยเวลานักวิจัยจำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาเพื่อความยืดหยุ่น เนื่องจากบางเหตุการณ์นักวิจัยไม่สามารถควบคุมได้ เพราะอย่างหนึ่งที่นักวิจัยต้องคิดคือ นักวิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนยังคงมีภาระงานต่างๆมากมาย ทั้งในเรื่องของภาระงานสอน งานบริการวิชาการ งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีภาระงานที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้างานให้ปฏิบัติหน้าที่แทน เช่น เข้าประชุมแทน เดินทางไปอบรมต่างจังหวัด ต่างๆเป็นต้น ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการกำหนดระยะเวลาของแผนให้มีความยืดหยุ่นแต่ยังคงอยู่ในกรอบของระยะเวลาสูงสุดที่ผู้สนับสนุนทุนวิจัยกำหนดให้

จากนั้นประธานในที่ประชุมได้เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างอิสระโดย

อาจารย์ธำรงค์ได้เพิ่มเติมว่า การเขียนแผนการวิจัยนักวิจัยจะต้องอธิบายการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยในแผนด้วยเพื่อให้เกิดความชัดเจน เช่นการเก็บแบบสอบถามกับผู้ตอบแบบสอบถามนักวิจัยจะเก็บในช่วงเวลาใด เช่น ช่วง 9.00-12.00 น. จำนวน 2 ครั้ง เพื่อให้ได้แบบสอบถามจำนวน 50 ชุด และเก็บ

ช่วง 13.00-17.00 น. จำนวน 2 ครั้งเพื่อให้ได้แบบสอบถามจำนวน 50 ชุดเป็นต้นทั้งนี้เพื่อนำแนวทางดังกล่าวมากำหนดขอบเขตด้านระยะเวลาที่เหมาะสม

อาจารย์พัฒนาเพิ่มเติมว่า การกำหนดระยะเวลาและแผนในการศึกษาวิจัยถือว่ามีความสำคัญไม่แพ้ประเด็นอื่นสำหรับการเขียนข้อเสนอโครงการดังนั้นนักวิจัยควรกำหนดกรอบระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนที่เหมาะสม เพราะจะส่งผลต่อความสำเร็จโดยตรง

จากนั้นเมื่อไม่มีผู้แลกเปลี่ยนเพิ่มเติมแล้วประธานในที่ประชุมได้ให้ที่ประชุมลงมติในการหาแนวปฏิบัติที่ดีสำหรับการกำหนดระยะเวลาและแผนในการศึกษาวิจัยโดยที่ประชุมมีมติดังนี้

1. การกำหนดระยะเวลาและแผนปฏิบัติงาน นักวิจัยจะต้องพิจารณาถึงความยืดหยุ่นของระยะเวลาและแผนปฏิบัติงาน

2. การกำหนดระยะเวลาและแผนปฏิบัติงานต้องกำหนดให้มีความเหมาะสมกับกรอบระยะเวลาที่ผู้ให้ทุนสนับสนุนกำหนดให้เช่น หากงบประมาณที่ได้รับมาจากหน่วยงานภาครัฐการกำหนดระยะเวลาควรจะใช้รอบเวลาของการเบิกจ่ายงบประมาณให้มากที่สุดเพื่อให้ นักวิจัยมีระยะเวลาในการศึกษาวิจัยที่เพียงพอในแต่ละประเด็นที่ศึกษา

3. การได้รับทุนสนับสนุนโครงการวิจัยจากภาคเอกชนนักวิจัยสามารถกำหนดกรอบระยะเวลาในการศึกษาและแผนปฏิบัติการได้โดยอาจใช้ระยะเวลามากกว่า 1 ปีก็เป็นได้แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับหน่วยงานผู้สนับสนุนว่าต้องการใช้ผลของการศึกษาเร็วหรือช้ามากน้อยเพียงใด

4. โครงการวิจัยที่มีลักษณะต่อเนื่องซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษามากกว่า 1 รอบงบประมาณจะต้องมีการเขียนแผนให้ต่อเนื่อง ซึ่งบางโครงการเป็นการศึกษาวิจัยในระยะยาวเช่น 3-5 ปีเป็นต้น ดังนั้นเพื่อความต่อเนื่องของโครงการที่จะได้รับการพิจารณางบประมาณ นักวิจัยต้องระบุความต่อเนื่องของโครงการและเขียนแผนปฏิบัติการให้ชัดเจน

ปิดประชุมเวลา 16.30 น.